

AFTONBLADET

Aftonbladet Kultur

Gilla 10 583

Aftonbladet Kultur

Gilla 10 583

Textstorlek:

 Amanda Dahl i "Matteuspassionen" på Folkoperan i Stockholm.

Lidandet var bättre förr

Matteuspassionen lite som TV3 – spelar på vår sentimentala ådra igenkänningsfaktorn

Det handlar om det lilla livet. Världens tillstånd tycks fjärran den svenska, senprotestantiska, på gränsen till sekuläristiska epok där narcissismen firar triumfer som aldrig tidigare. Annat var det förr. Det allmänna elände och lidande som drabbade de allra flesta var en grogrund för religionen. Hoppet stod till ett liv efter döden.

Folkoperans iscensättning av **J S Bachs** *Matteuspassionen* vill vara samtida och jo, individualismen märks redan i programbladet. Regissör **Joshua Sofaer** menar att Bach ville ha tysk text så att kyrkopubliken förstod. Nu var det inte Bach själv som här var något slags uppfinnare, utan det ingick i protestantismen att avskaffa det prästerliga (katolska) monopolet på att medla mellan varje stackars syndare och Gud.

Det fanns något större än individen, helt enkelt, och det gäller också *Matteuspassionen*, där Kristus sista måltid, häktning, förhör, avrättning och gravsättning (Matt. 26-27) bildar den struktur som lyssnaren sedan hade att se som ett slags förebild och lektion att begrunda under en sträv vardag. På Folkoperan är denna struktur uppbruten och ersatt av något som kunde platsa i ett tv-koncept, typ "Jag bekänner."

För mellan de musikaliska avsnitten framträder på storbild medlemmar ur ensemblen som tårögda berättar om känslolintensiva upplevelser. Att inte få (men sedan få) barn, en (tidvis) förlorad son, om skuld inför tredje världen, etc. Av allt att döma autentiska historier, alla om det lilla, mycket nära livet. Således ganska långt från både världens elände och Bach och det lidande som man trodde skulle frälsa världen.

Likväl finns här ett slags omedveten kristendom, de dygder som beröms är kristna, medan synderna i princip är frånvarande. Så frågan är vad det blev av passionshistorien. Ska vi se denna uppsättning som ett tecken i tiden eller som en kritik av tiden? Dessvärre finns det inte mycket som tyder på det senare, i stället appellerar man till vår sentimentala ådra, igenkänningsfaktorn. Ungefär som i TV3.

Gud vare tack finns det musikaliska ljuspunkter. **Maria Lindal** leder den välspelade lilla ensemblen Rebaroque med den äran. Adolf Fredriks Kyrkas ungdomskör och Hägerstens dito står för goda insatser, liksom solisten **Lars Arvidson**. Vad The Real Group gör här vet jag inte. Deras mikrofonförstärkta stämsång passar bättre i något kaféprogram i tv. Klart är att lidandet, i alla fall i dess konstnärliga manifestation, var bättre förr.

[Claes Wahlin](#)

ORATORIUM

Matteus-passionen

av Bach

Regi: Joshua Sofaer

I rollerna: Conny Thimander, Hannah Holgersson, Janna Wettergren, Lars Arvidson, m fl

The Real Group, Rebaroque, m fl

Dirigent: Maria Lindal

Scen: Folkoperan

Speltid: 2 tim 20 min

Utskriftsdatum: 2014-03-30

Publicerad: 2014-03-27

Webbadress: <http://www.aftonbladet.se/kultur/article18616455.ab>

Tipsa oss!

MMS & SMS: 71000

Mejla: tipsa@aftonbladet.se

Ring: 08 - 411 11 11

© Aftonbladet